

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 147.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

minimè posuisti? An tibi multorum inertia ignota est, quòd quæ volunt, eadem etiam confirmant? Imò verò tu hoc ipsum nos docuisti. Tuum enim est celebre illud ac verù apophthegma: Quod quisq; vult, hoc etiam putat. At res persæpe haudquam ita cõparatæ sunt. Quid igitur molestiæ, imò quid non vtilitatis afferebat exigua hæc additio: siquidem & te culpa & reprehensione, & alios omnes confusione atque tumultu liberasse? Si hæc quispiam ad eum verba habuisset, sic opinor, & eum ipsi correctionis huiusce nomine gratiam habiturum fuisse (prudens enim vir erat) & sermonem emendaturum. Hac enim ratione nemo iam stultorum imperitiam suam Demosthenica eruditione fulcire ac roborare ausus fuisset.

λόντων γινέσθαι, εἶπον, ἐν πολέμοις τοῦ τῆτο φαίης ἂν πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ ἔταξας σαφῶς ἐν τῷ σουτοῦ λόγῳ. ἢ ὁ δὲ οἶδας τί τῆ πολλῶν βαθυμίαι, ὅτι ἂ βύλονται, ταῦτα χαίρεισι. μᾶλλον δὲ σὺ τοῦτ' ἡμᾶς ἐδίδαξας. σὸν γὰρ ὅτι τὸ αἰοίδιμον ἐκείνο, καὶ ἀληθὲς σπόφθεγμα. ὃ γὰρ βύλεται, τῆθ' ἔκαστος καὶ οἶεται. τὰ δὲ πράγματα πολλὰς ἔχ' ἔγω πέφυκε. τί τοίνυν ἐλύσει ἡ μικρὰ αὐτῆ πρὸς τῆθ' κη; τί δ' ὁ δὲ ἀφέλει εἴγε καὶ σὶ ἐγκλήματος καὶ τοὺς ἄλλους ἀπαντας συχρῶσας καὶ παρεχῆς ἀπήλλαττεν. εἰ ταῦτ' ἔφασαν πρὸς αὐτὸν, καὶ χεῖν ἂν οἶμα αὐτὸν εἶδεναι τῆς ἐπαγορθώσεως. σωετὸς γὰρ ἦν ἀνὴρ καὶ διορθῶσα τῶν λόγων. ἔγω γὰρ οὐδ' εἰς ἀλοιπὸν τῆθ' ἀνοήτων ἐτόλμισε τί οὐκ εἶαν ἀπαυδύσαι ἐν τῆς δημοδοτεῖ κῆς παυδύσεως νεύων.

Eutonio Diacono. 147.

Εὐτονίῳ Διάκονῳ. ρμζ.

In hac quoq; vita, vir optime, optimi ac maximè regij viri (sic enim eos, qui virtutibus florēt, appellare fas est) magis viuunt, quàm maximè seruales, (sic quippe vocare par est eos, qui præposteris voluptatibus ancillantur. Probi enim ac virtute præditi omnibus rebus sublimiores sunt, non modò animi molestiam, sed etiam timores & pericula, & quasuis mutationes superantes: non nihil perpetiendo, sed quod multo maius est, ac diuinam huiusmodi vitam conspicuam facit) ingruentia etiam ea contemnendo. Contrà qui in scelerum cæno volutantur, mihi ob eos, qui hinc oriuntur, mærores, & metus, & pericula, atque infinitum perturbationum examen, ne viuere quidem videntur. Nam siue mors expectetur, etiam ante mortē præ metu moriuntur: siue cõtumelia, siue paupertas, aut aliud quoddam inopinatum mali genus, prius etiam, quàm id ipsis experiri contingat, intereunt. Si ergo hæc ita

ἔανταῦθα, ὃ βέλπτε, οἱ ἄριστοι καὶ βασιλικώτατοι. ἔγω γὰρ χεῖν θέμις τοὺς ἀρεταῖς κομψίτας, μᾶλλον ζῶσι τῆθ' ἀνδραποδεσάτων. ἔγω γὰρ ὀνομάζην διχρον τοῖς ἡδοναῖς ἀποποις δουλευόντας. οἱ μὲν γὰρ φιλάρετοι πάντων εἰσὶν ἐπιλόττεροι, οὐ μόνον ἀθυμίας, ἀλλὰ καὶ φόβων, καὶ κινδύων, καὶ μεταβολῆς ἀπάσης ἐσηκότες ἀνώτεροι. οὐ τῷ μηδὲν ὑπομνεῖν. ἀλλ' ὃ πολλῶ μείζον ὅτι, καὶ θείαν δεικνυσι τί τὸ ποιῶν τῶν, τῶ καὶ ὅτι ὄντων αὐτῆθ' χαῖρα φρονεῖν. οἱ δὲ τοῖς ἀμαρτήμασιν ἐγκαλινδύμενοι, οὐδὲ ζῆν μοι δοκοῦσι. ἀλλὰ τὰς ἐξ αὐτῆθ' ἀθυμίας, καὶ τοὺς φόβους, καὶ τοὺς κινδύους, καὶ τὸν μέλιον τῆθ' παθῶν ἐσμον. ἂν τε γὰρ θάνατος πρὸς δοκῆθ', θήσκησι καὶ πρὸς τοῦ θανάτου τῶ δέει. ἂν τε νόσος, ἂν τε ὑβρις, ἂν τε πενία, ἢ ἄλλο τι τῆθ' ἀδοκῆτων, καὶ πρὸς τῆς

παί-

πέρας ὑπολάσιν. εἰ τοίνυν ταῦθ' οὕτως ἔχει, ἔχει δὲ καὶ μὴ θέλωμεν, τοὺς καὶ ταῦτα καλέεισε εὐκλεῶς ζῶντας ὑλάσωμεν.

Τῷ αὐτῷ. ρμν.

Ὁ μὲν τῶν εὐτῶν βιάντων, ὃ θαυμασίως, λόγος, ὄρκου πιστότερος ταῖς ἀπάντων τῶν ἀκούοντων τεφαοῦται φήφους. τὸ δὲ σφόδρα φιλεῖται βύβλας, ὑπὸ τῆς σφόδρα φιλεῖν ἴπλεται. οὐκ οὐδ' εἰ μὲν πιστεύεται βυβλήμεθα. εὐβιῶμεν. εἰ δὲ ἀγαπᾶται, ἀγαπῶμεν.

Κασίφχολαστικῷ. ρμθ.

Ἄγαν ἐκθειάσας τὴν ἀρῶν γραφεῖσαι μοι παρὰ σὲ περὶ ἀρετῆς καὶ τοῦ μὴ εἶναι χερμάτων ὀπιπλήν, σύμβολον ἐξήνεγκας τῆς πεπεῖσθαι τὴ καλῶς ἔχειν, τούτοις οὐ φάσκειν πεπεῖσθαι ὡσπερ γὰρ ἀφύρομεν, ὑποφύρομεν, εἰ σφρονοῦμεν, οὕτως ἀγαυμάζομεν, ἀρούμεθα. ἀσκει τοίνυν ταῦτα. εὐκλειαν γὰρ ἀθάνατον ὀδῆσαι.

Ἐπιμάχῳ. ρν.

Ἐπειδὴ τί βῆτι πὸ μεγαλιῶσι τὰ φυλακίμεθα, μαθεῖν ἐθέλων γέγραφας, ἰσθί ὅτι δὲ ληπῆν μικρὰ, ἴσῳ τὸν νόμον ἀδίνοντα, ἀσφ' ἐφόρου οἱ τῶν Ἰσθ' αἰῶν καθηγίται, ὡσπερ νῦν αἱ γυναῖκες τὰ εὐαγγέλια τὰ μικρὰ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν νομοθέτης εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐμβάλλων, καὶ τὴν λήθην ἐξοστρακίζων ἐθέσπισεν ἐξάφεις τὰ δικειώματα ὅτι τῆς χειρὸς σὲ, τῆς ἐξαρτίσθης, κρεμάσθης. αὐτὸν δὲ τοῦ μὲν ἔργου οὐδὲνα ἐποιούτο λόγον. περὶ δὲ τοὺς τελαμῶνας τῶν βιβλίδων πολλὴν ἐποιούτο ἀσθῆν, μέμφως ἤξισθησαν.

Θεοφίλῳ ἀναγνώστῃ. ρνα.

Ὁ μακρίως Τιμόθεος ὁ σὸς ἀδελφός, ἐξ ἀνθρώπων ὡχέτο, πᾶν μὲν ὅσον εἶχε ἡνίον, ἐν γῆ καταλείψας. τῇ δὲ

se habent, vt habent, etiamsi nolimus, demus operam, vt eos, qui, & hinc, & illic praeclare atque cum gloria viuunt, imitemur.

Eidem. 148.

Eorum, qui rectè atque ex virtute viuunt, fermo (vir admirande) iure iurando quouis maiorem fidem nancisceris, audientium omnium calculis coronatur. At vehementer amari velle, à vehementi amore proficiscitur. Quamobrem si sermonibus nostris fidem haberi volumus, rectè viuamus. Si autem diligi, diligamus.

Casio Scholastico. 149.

Quòd hanc epistolam, quam de virtute ac non amādis pecuniis ad te nuper scripsi, maiore in modū admiratus es, hinc satis signididisti, te persuasum istud habere, rectū esse his obtēperare. Quemadmodū enim quæ vituperamus, fugimus, si sapimus: ita contrā, ea, quæ admiramur amplectimur. Hæc igitur cole: immortalem enim gloriam parturiunt.

Epimacho. 150.

Quoniā quid sibi illud velit, Magnificat Phylacteria, vt tibi exponā, per literas à me petiisti, illud scito, quòd perexigui quidā libelli erāt, Legem continētes: quos quidē Iudæorum magistri gestabāt, quemadmodum etiam nunc fœminæ parua Euāgelia. Quandoquidem enim Legislator, vt eos in opus iniiceret, atque obliuionē ab eis amoliretur, illud lege lata promulgarat, Appēdesi iustificationes meas in manu tua: ipsi autem operis quidem nullam curā gerebant, at circa libellorum lora plurimum studij adhibebant, idcirco reprehensū sunt.

Theophilo Lectori. 151.

Beatus Timotheus frater tuus ex hominum cœtu excessit, id quidem omne quod mortale habebat, in terra deserens, animo

Z iiij